

Den Bonapartiska klonen

Historien om världens första postuma klon.

I juni 2011 öppnas Napoléon I:s grav, i Invaliddomen i Paris. Förhoppningen är att få ett slut på grälet, om vad som orsakat hans död. Vad som direkt kan sägas, om den dödes utseende, kommer som en överraskning för många. Han visar sej vara två decimeter kortare, än många människor trott! Men liket är för upplöst, för att vara till någon användning. Annat än att rekonstruera hans utseende, förstås. Som tur är har hans hjärta och magsäck, avsiktligt bevarats i alkohol. Dom ligger i en burk, i Napoléons innersta kista. Magsäcken undersöks noga, med moderna patologiska metoder. Den visar inga tecken, på någon som helst cancer. Samtidigt tas 16 vävnadsprover, från den dödes hjärta. Fyra av dom testas för att se, om dom innehåller några gifter. Resultaten stämmer exakt med förgiftningsteorin. Nästan alla som förstår argumenten, låter sej övertygas om den. Dom tolv andra vävnadsproverna sparas, på Pasteurinstitutet i Paris. Den döde återbegravs, och får vila i frid för överskådlig tid.

Tio år efter att Napoléons grav öppnas, blir sex av vävnadsproverna stulna. Den franska polisen betraktar det, som ett lågprioriterat brott. Kort tid efteråt begås, en underlig kidnappning. Den mammalediga italienskan Paola Dolfi, blir bortrövad och nedsövd. Hon vaknar några timmar senare, i en park i sin hemstad Milano. Det visar sej senare, att hennes vänstra äggstock saknas. Polisen tar inte Paola på allvar, när hon först anmäler brottet. Det är för likt en typ av skröna, som tidigare var utbredd. När dom inser att det är på riktigt, är det redan för sent. Det allra mesta av bevismaterialet, har redan blivit förstört. Brottet blir därför olöst, åtminstone för den här gången.

Varken franska eller italienska polisen vet, att det finns ett samband mellan brotten. Paola tillhör samma matrilineära haplogrupp, som Napoléon gjorde. Avsikten är att försöka klona honom, för att testa om det går. Dom som ligger bakom är en organisation, av kanadensiska anti-intellektualister. Dom kallar sej Röda Quebecarna. Kloningsförsöket görs på deras uppdrag, på en avlägsen plats i Quebec. Det hela genomförs under täckmanteln, att man klonar människoapor. Annars är projektet mycket hemlighetsfullt. Planen är att klona fem andra döda män, om försöket lyckas. Metoden fungerar över förväntan. I mars 2022 föds en liten pojke, ur en konstgjord livmoder. Han får namnet Léon Bonaparte. Han tas om hand av Röda Quebecarna, som aldrig talar om för honom, vilka hans föräldrar är. Dom första åtta åren av sitt liv, hålls han gömd för myndigheterna. Han får sällan vara utomhus, och får aldrig träffa en främling. Att klona hela människor, är nämligen förbjudet i Kanada. Till en början tar två kvinnor hand om Léon. Dom heter Monique Martin och Annette Forgeron. Av dom är det bara Monique, som verkligen bryr sej om honom. Tyvärr dör hon i en trafikolycka, kort innan han fyller tre. Christine Marron tar över hennes jobb. Hon bryr sej inte om Léon, mer än vad Annette gör.

I juli 2030 avslöjas kloningsprojektet. Léon hamnar hos tillfälliga fosterföräldrar, där han stannar ett halvår. Dom är svenskar, och heter Lena (författaren) och David Jonsson. Det är dom som första talar om för honom, vilka hans föräldrar är. Napoléon betraktas då som hans pappa, och Paola som hans mamma. Paola och hennes familj, vill inte ha med Léon att göra. I stället tas han om hand, av Daniel och Mary Radcliffe. Dom bor i Lincoln i Britannien, där Léon tillbringar resten av sin uppväxt. Så snart han har lärt sej

tillräckligt med engelska, får han bära skolan där. Han får då gå i en särskild skola, anpassad för dyslektiker. Det är inte förrän då han får chansen, att lära sej läsa och skriva. Daniel och Mary har också två biologiska barn. Det är två söner, som heter Luke och Dave. Den yngre brodern Dave, lider av barnfetma. Hans behandling lutar hela familjen, åt att äta mindre. När Léon har bott hos Daniel och Mary, i två år får dom rätt, att adoptera honom. Han byter då efternamn, från Bonaparte till Radcliffe.

Vid 14 års ålder blir Léon inbjuden, till Jean-Christophe Bonapartes femtioårsfest. Léon undrar om dom har något gemensamt, förutom härstamningen på fädernet. Men han tackar ja till inbjudan. Mötet med familjen Bonaparte, blir en positiv överraskning för honom. Jean-Christophe och hans familj, behandlar honom som en avlägsen släkting, som dom inte träffat förut. Vilket han på sätt och vis är.

Som 18-åring får Léon ett erbjudande, om att fotas utklädd till Napoléon. Han ställer upp på det, bara som en kul grej. (Han är mentalt inte fullt mogen heller.) Kläderna gjordes ursprungligen åt Ian Holm, inför teveserien "Napoléons kärlekar". Léon är mindre än en tum kortare, än vad Ian var. Han har en fullt jämförbar kroppsbyggnad. Även händer och fötter, är av jämförbar storlek. Hittills har Léon haft olika korta, och halvlånga frisyrer. Några dagar innan fotona ska tas, låter han klippa sitt hår för att likna den frisyr, som Napoléon hade dom sista 20 åren av sitt liv. Frisyren är rekonstruerad från gamla foton, av Lenas nu döda pappa. Han råkade ha praktiskt taget samma frisyr, som Napoléon då hade. Kläderna passar inte perfekt, men dom skillnaderna kan han stå ut med. Däremot är hatten som gjordes åt Ian, alldeles för liten för Léon. Så han är barhuvad på alla foton. Under fotograferingen vägrar han, att imitera Napoléons kroppshållning. Han hävdar att det borde finnas ett smart sätt, att se att han inte är den klonade personen. Efteråt låter han håret växa ut igen. Ett par år senare, räcker det till axlarna. Léon väljer då en frisyr, som passar hans nuvarande hårlängd. Den behåller han sedan, ända tills han börjar bli skallig. Han byter då till en halvlång frisyr, som passar hans växande flint. Den behåller han livet ut.

Vid 24 års ålder blir Léon en av grundarna, till Internationella Klonförbundet. Det är en förening för kloner, och deras nära familjemedlemmar. Organisation blir många gånger anklagad, för att uppmuntra till kloning. Fast det gör den inte; syftet med föreningen, är att främja bättre behandling av kloner. Något som många gånger verkligen behövs.

Förutom att han är märkbart längre, är Léon som vuxen fysiskt nästan identisk, med den historiske Napoléon. Han delar vissa personlighetsdrag med honom, men har definitivt en unik personlighet. Han refererar till Napoléon, som sin "biologiske far". Léon är praktiskt taget tvåspråkig. Fast hans begränsade språkförmåga, klarar bara en språkmelodi. Resultatet är att han talar franska, med en tydlig brittisk brytning. Annars är hans franska en nästan perfekt blandning, av kanada- och riksfranska. När han blir arg, svär han på frangelska. Léon är inte lika aggressiv, som Napoléon var. Genom systematisk träning i tonåren, lärde sej Léon hantera sin ilska. Tack vare det, är han inte särskilt våldsbenägen. I nära relationer, är han rätt så krävande. Han har en del egoistiska tendenser. Men dom är inte så starka att han tänker om vänskap, enbart i termer av användbarhet. Å ena sidan har Léon lite svårt, att lita på främlingar. Å andra sidan är han inte svår att övertyga, om att någon går att lita på. Det räcker med att på rent praktiskt visa, att man faktiskt är snäll och trevlig. Dessutom har han bättre medkänsla, än vad Napoléon hade.

Till skillnad från Napoléon, missbrukar Léon inte tobak i någon form. Han dricker ännu mindre alkohol, än vad Napoléon gjorde. Däremot dricker han ofta kaffe med mjölk.

Som tur är har Léon ingen allergi. Han har viss närsynthet, men vägar att använda glasögon. Dom får nämligen hans redan små ögon, att se ännu mindre ut. I stället har han kontaktlinser. Att motionera regelbundet, kan han helt enkelt inte låta bli. Till det kommer att hans motorik, inte är märkbart nedsatt. Napoléons geni är han inte i närheten av, fast han är faktiskt smart. Det är mest dyslexi och tidig utbildningsbrist, som i viss mån skapar problem. Med betydande ansträngning lyckas han till slut, med att utbilda sej till affärsman. Léon är en ganska framgångsrik sådan, tack vare sin kombination, av egoism och intelligens. Följaktligen lyckas han leva rätt gott på det, ända tills han pensionerar sej. Därefter lever han på statlig pension, tillsammans med privat pensionsparande.

Léon brukar säga att han bara har en fördel, av att vara en klon. Det är att veta i förväg, att han kan börja utveckla skallighet, mellan 30 och 35 års ålder. Så innan han fyller 30 börjar han, med förebyggande behandling. Den består av en kräm som regelbundet smörjs in, i användarens hårbotten. Det gör huden mindre känslig, för effekten av testosteron. Behandlingen kan inte förhindra skallighet, men skjuter upp utvecklingen av den. Resultatet är att han börjar bli skallig, cirka 15 år senare än Napoléon. Det vill säga Léon börjar bli skallig, när han är 48 år gammal. Det är praktiskt taget samtidigt, som han når medelåldern. Den åldern anses helt normal, för folk födda 2020-30. Léon åldras alltså inte snabbare, än folk som inte är kloner.

I många år får Léon leta, för att hitta någon lämplig att gifta sej med. Inte för att han har något större problem, att ragga upp tjejer. Visserligen ser han inte speciellt bra ut, med 2000-talets mått mätt. Men som världens första postuma klon, har han viss dragningskraft tjejer, enbart på grund av sitt kändisskap. Problemet är i stället att hitta en partner, som funkar ihop med honom. Antingen har tjejerna problem att ta till sej, att han är en unik individ. Eller också klarar dom inte tillfredsställa, hans relativt höga sexlust. (Dom ställer inte upp på sex, tillräckligt ofta för honom.) Till slut lyckas han hitta Valerie Parker, som är född 2029. Hon har ungefär lika hög sexualdrift, som Léon har. Hon accepterar honom även som den unika individ, som han ofrånkomligen är. Dom gifter sej i augusti 2060. I juli året därpå, föds deras första barn. Han får namnet Daniel, efter sin adoptivfarfar. Valerie och Léon får dottern Ellen, i september 2062. Deras tredje och yngsta barn, föds i februari 2064. Dom ger honom namnet Thomas. Alla tre har kommit till, på naturlig väg. Léon har inget utomäktenskapligt barn. Han har aldrig oskyddat samlag, med någon annan än Valerie. Han säger att han inte vill att hans barn, ska växa upp med en ensam mamma. När han väl gift sej med Valerie, är han aldrig otrogen mot henne. Han ser avsiktligt till att inte vara borta från henne, längre än han kan låta bli.

Léon bestämmer sej för att gå i pension, när han är 70 år gammal. Dittills har han sällan varit sjuk, men nu börjar hans hälsa vackla. Han börjar gradvis drabbas, av olika ålderskrämpor. Till slut dör han en naturlig död, i oktober 2104. Valerie överlever honom, med ganska jämnt nio år. Kloner löper visserligen en något ökad risk, att falla offer för hatbrott. Fast i det här fallet är det ingen som har motiv, att vilja ha ihjäl honom. Vilket är tur det.

Lena Synnerholm
2011-01-01